

Kolonel Olcott en de Adyar Bibliotheek

- A. Schwarz

Herdruk uit *The Theosophist*
van augustus 1932.

De heer A.Schwarz, penningmeester van de TS (1907-1933), was een zeer serieuze student, linguïst en violist. Hij doneerde voor Damodar Gardens en de tempel van de Gemengde Vrijmetselarij.

De oriëntaalse bibliotheek te Adyar, één van de voornaamste attracties en meest waardevolle bezittingen van het Hoofdkwartier van de Theosophical Society, staat als een duurzaam genkteken voor de visie van Kolonel Olcott en zijn initiatief en bestuurlijk vermogen. Om wat toen de Tweede Doelstelling van de Society was te bevorderen: 'om de studie van Arische en andere Oosterse literatuur, religies en wetenschappen te bevorderen,' bedacht hij het idee van het verzamelen van oude en zeldzame Indiase manuscripten, en het vormen van de kern van een toekomstige bibliotheek. De Conventie van 1885 keurde zijn plan goed en een jaar later, op 28 december 1886, werd de Adyar Bibliotheek formeel opengesteld. Aanvankelijk was het een kleine aanbouw aan het gebouw van het Hoofdkwartier, maar in de jaren daarna is deze aanzienlijk vergroot om aan de groeiende behoeften van de

Bibliotheek tegemoet te komen.

De ceremoniële opening van de Adyar Bibliotheek was tegelijk uniek en indrukwekkend, waarbij een zegen werd afgeroepen... door respectievelijk hindoes, parsi's, boeddhistische en mohammedaanse priesters, mobeds, bhikkoes en mauvi's.

(Jaarlijks verslag, 1886).

Niet eerder was in India voorgekomen dat religieuze leraren van rivaliserende oosterse sekten zich verenigden in een ceremonie zoals deze; maar evenmin had India ooit, vóór de opkomst van de Theosophical Society, meege maakt dat mensen van alle kasten en Indiase sekten samenkwamen om de jubilea te vieren van een religieuze-wetenschappelijke groep met een buitenlands aanvangsmoment.

(*Old Diary Leaves*, III, p.401).

In zijn officiële rede in het Jaarlijks verslag van 1886 en in *Old Diary Leaves* III, verklaart Kolonel Olcott het doel van de Bibliotheek uitvoerig, maar enkele aanhalingen zijn voldoende voor deze korte schets:

Wij willen niet zo zeer aantallen boeken, als wel boeken van een nuttig soort voor ons doel. Wij willen het tot een monument maken van prototypisch leren, maar van het soort dat het meest praktisch is voor gebruik van de wereld.

Wij streven ernaar te verzamelen wat er maar te vinden is in de aloude literatuur over de wetten der natuur, de principes van de wetenschap, de wetten en processen van de nuttige kunsten.

Met de verenigde arbeid van Oosterse en Westerse geleerden hopen wij veel waardevolle kennis aan het licht te brengen en uit te geven, die nu weggeborgen is in de aloude talen, of die,

als zij weergegeven is in Aziatische spreektaal, nog steeds buiten bereik ligt van duizenden serieuze studenten die slechts bekend zijn met de Griekse en Latijnse klassieken en hun Europese afgeleide talen. Er is een wijdverbreide overtuiging dat vele uitstekende geheimen van de scheikunde, metallurgie, medicijnen, industriële kunsten, meteorologie, landbouw, dierhouderij en training van dieren, architectuur, werktuigbouwkunde, botanie, mineralogie, astrologie etc., die bekend waren aan voorgaande generaties, vergeten zijn, maar hervonden kunnen worden uit hun literaire overblijfselen. Sommigen gaan zo ver dat zij bevestigen dat de oude wijsgeren een alomvattende kennis hadden van de wet van menselijke ontwikkeling, gebaseerd op experimenteel onderzoek.

De Bibliotheek is noch bedoeld als alleen een verzamelplaats voor boeken, noch als een opleidingsschool voor menselijke papegaaien die, zoals sommige pandits, mechanisch hun duizenden verzen en tienduizenden regels leren zonder in staat te zijn om de betekenis ervan te verklaren of misschien zelfs maar te begrijpen; noch is het een instituut om de particuliere belangen te bevorderen van enig geloof of sektarische onderverdelingen hiervan; noch is het bedoeld als een voertuig voor het ijdele ten toon spreiden van literaire vaardigheid. Haar doel is het helpen de oriëntaalse literatuur nieuw leven in te blazen; om de waardigheid opnieuw te bevestigen van de ware pandit, mobed, bhikkoe en mauvi; om de achting te verdienen van hoogopgeleide mensen, vooral die van de opkomende generatie, voor de wijsgeren uit vroeger tijd, hun leringen, hun wijsheid, hun nobele voorbeeld; om

behulpzaam te zijn, voor zover mogelijk, bij het tot stand brengen van een intiemere relatie, een betere onderlinge waardering, tussen de literaire werkers van de twee hemisferen.

In zijn *Oude Dagboekbladen* vervolgde Kolonel Olcott dit betoog met zijn droom van een Oriëntaals Instituut dat hij in Adyar wilde opzetten in de loop der tijd: een Instituut met een grote staf van pandits, georganiseerde reeksen lezingen over de verschillende scholen van filosofie en religie en klaslokalen voor leerlingen. Hij dacht zelfs na over een plan om het Adyar-bezit over te brengen naar de Adyar Bibliotheek, om de Bibliotheek een permanent bestaan te geven na zijn dood – voor het geval zijn opvolger het onmogelijk zou vinden om in Adyar te gaan wonen – en de Society, ondanks alle kansen en veranderingen, te laten beschikken, vrij van huur, over zoveel ruimte in de gebouwen en op het perceel als nodig mocht zijn voor de zaken van het Hoofdkwartier (*ODL*, IV, pp.263-4).

De groei van de Bibliotheek onder het toezicht van Olcott is het best waarneembaar uit de volgende cijfers die verschenen in het Jaarlijks verslag van 1906, kort voor zijn dood:

Jaar	MSS ¹	Boeken
1892	515	---
1900	3.762	9.141
1904	6.462	11.737
1906	12.562	14.326

Sedert zijn dood is de verzameling jaar na jaar groter geworden, terwijl de voorraad er aan het eind van 1931 zo uitzag:

17.584 MSS *
32.321 boeken
6.263 pamfletten.

Onze collectie Sanskrietboeken en MSS is nu de grootste ter wereld en houdt de bibliotheek in voortdurend contact met andere bibliotheken en studiegenootschappen voor uitleen en onderlinge uitwisseling van waardevolle manuscripten. Pandits zijn bezig met het kopiëren van manuscripten, waarbij zij nieuwe transcripten maken van oude, en met het ontcijferen van geschriften en het kopiëren hiervan in Devanagari lettertekens; een MSS catalogus en een reeks publicaties uit de *Oepanishaden* met commentaren en andere werken is uitgegeven, en van tijd tot tijd komen geleerden naar Adyar met het doel in onze Bibliotheek te studeren.

Aldus is de Bibliotheek een Instituut geworden waarop de Society trots mag zijn. Kolonel Olcott zei in het Jaarlijks verslag van 1885: ‘Als wij en onze opvolgers hun volledige taak uitvoeren, kan dit uitgroeien tot een tweede Alexandrië, en kan op dit prachtige terrein een nieuw Serapium verrijzen.’

Ofschoon deze droom tot op heden niet is uitgekomen, staat toch het nut van de Bibliotheek vast. Zij is slechts in afwachting van een geschikt tijdsgezicht en de juiste condities om zichzelf volledig tot uitdrukking te brengen.

NOTEN

¹ Het huidige bestand bestaat uit ongeveer 45.000 palmbled en papieren MS werk en ongeveer 200.000 gedrukte boekdelen. – Uitgever.

* Manuscripten

Uit: *The Theosophist* van maart 2007
Vertaling: A.M.I.